

102

4.hét

Péntek 1020-1029

12. Cikkely

"HISZEM AZ ÖRÖK ÉLETET"

1020 A keresztény, aki halálát Jézuséval egyesíti, úgy nézi a halált, mint Hozzá érkezést és belépést az örök életbe. Amikor az Egyház Krisztus feloldozásának bűnbocsátó szavait utoljára elmondta a haldokló keresztény fölött, utoljára megjelölte és szent kenettel megerősítette és megadta neki a viatikumban Krisztust mint táplálékot a nagy útra, így szól hozzá szelíd bizonyossággal:

"Indulj, keresztény lélek, ebből a világból a mindenható Atyaisten nevében, aki téged megteremtett; az élő Isten Fia, Jézus Krisztus nevében, aki érted kínhalált szenvedett; a Szentlélek Úristen nevében, aki kiáradt reád! Még ma legyen részed az Úr békéjében, és legyen lakásod Istennél, az ő szent városában Nagyasszonyunkkal, Szűz Máriával, Istennek Szent Anyjával, Szent Józseffel és Isten összes angyalaival és szentjeivel együtt! (...) Térj vissza Teremtődhez, aki a föld porából alkotott téged. Amikor ebből az életből kilépsz, örvendezve siessen eléd Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, az angyalok serege és Isten minden szentje. (...) Lásd meg szemtől-szembe Megváltódat, és tegyen boldoggá Isten látása örökkön örökké." [\[605\]](#)

I. A különítélet

1021 A halál véget vet az ember életének, mint olyan időnek, amely lehetőséget adott a Krisztusban megnyilvánult isteni kegyelem elfogadására vagy elutasítására. [\[606\]](#) Az Újszövetség az ítéletről elsősorban a Krisztussal a második eljövetelekor való végső találkozás távlatában beszél, de többször állítja azt is, hogy minden egyes ember a halála után közvetlenül megkapja cselekedeteinek és hitének jutalmát. A szegény Lázár példabeszéde, [\[607\]](#) Krisztus szava a kereszten a jobb latorhoz, [\[608\]](#) valamint az Újszövetség más szövegei [\[609\]](#) beszélnek a lélek végső sorsáról, [\[610\]](#) ami az egyes emberek számára különböző lehet.

1022 Az egyes emberek haláluktól kezdve megkapják örök fizetségüket halhatatlan lelkükben az életüket Krisztushoz mérő különítéletben, hogy tisztulás által [\[611\]](#) vagy közvetlenül bemenjen a mennyei boldogságra, [\[612\]](#) illetve közvetlenül örökre elkárhoztassa magát. [\[613\]](#)

"Életed estéjén a szeretet alapján leszel megítélve." [\[614\]](#)

II. A Mennyország

1023 Akik Isten kegyelmében és barátságában halnak meg, és akik már teljesen megtisztultak, örökre Krisztussal élnek. Örökre hasonlók Istenhez, mert Őt úgy látják, "amint van" (1Jn 3,2), szemtől szembe (1Kor 13,12): [\[615\]](#)

"Apostoli tekintélyünkkel definiáljuk, hogy Isten általános rendelkezése szerint minden szent (...) és az összes többi hívő lelke, akik meghaltak, miután részesültek Krisztus szent keresztségében, akikben nincs semmi, amitől meg kellene tisztulniuk, (...) vagy ha volt vagy még van valami, amitől meg kell tisztulniuk, amikor haláluk után azt a tisztulást már elvégezték (...) még testben való föltámadásuk és az utolsó ítélet előtt, kezdve a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus mennybemenetelétől - az égben voltak, vannak és lesznek a mennyek országában, a mennyei paradicsomban Krisztussal, a szent angyalok társaságában. A mi Urunk Jézus Krisztus szenvedésétől és halálától kezdve látták és látják az isteni lényeket, életteli látomásban, és pedig szemtől szembe, bármiféle teremtmény közvetítése nélkül." [\[616\]](#)

1024 Ezt a Szentháromsággal való tökéletes életet, ezt az életközösséget a Szentháromsággal, a Boldogságos Szűz Máriával, az angyalokkal és az összes szentekkel nevezzük "mennyországnak". A mennyország az ember végső célja és legmélyebb vágyainak beteljesedése, a végső és teljes boldogság állapota.

1025 A mennyországban élni azt jelenti, "Krisztussal lenni". [\[617\]](#) A választottak "Öbenne" élnek, de megtartják, sőt megtalálják saját mivoltukat, a saját nevüket: [\[618\]](#)

"Az élet ugyanis annyit jelent, mint Krisztussal lenni; mert ahol Krisztus, ott van az Ország." [\[619\]](#)

1026 Jézus Krisztus halálával és föltámadásával "megnyitotta" nekünk a mennyországot. Az üdvözültek élete a Krisztus által megvalósított megváltás gyümölcseinek teljes birtoklása. Krisztus azokat, akik hittek benne és hűségesek maradtak akaratahoz, részesíti a maga mennyei dicsőségében. A mennyország mindazok boldog közössége, akik tökéletesen beépültek Krisztusba.

1027 Az Istennel és a Krisztusban élőkkel való boldog közösség e misztériuma túlhalad minden megértést és minden elképzelést. A Szentírás képekben beszél nekünk róla: élet, világosság, béke, menyegzői lakoma, az ország bora, az Atya háza, mennyei Jeruzsálem, paradicsomkert: "Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt" (1Kor 2,9).

1028 Istent a maga transzcendenciája miatt nem lehet látni úgy, amint van, csak akkor, ha Ő a maga misztériumát föltárja az ember közvetlen szemlélése számára, és erre képességet ad az embernek. Az Egyház Istennek a maga mennyei dicsőségében való látását nevezi "visio beatifica"-nak, 'boldogító látásnak':

"Micsoda dicsőség, micsoda öröm lesz az, amikor bebocsátanak, hogy Istent lásd, ha arra méltatnak, hogy Krisztussal, a te Uraddal és Isteneddel az örök üdvösség és világosság örömét élvezd, (...) hogy az igazakkal és Isten barátaival a mennyországban a halhatatlan örökségnek örvendj." [\[620\]](#)

1029 A mennyei dicsőségben a szentek örvendezve teljesítik Isten akaratát a többi ember és az egész teremtés felé. Ők már Krisztussal uralkodnak; Vele "fognak uralkodni örökkön-örökké" (Jel 22,5). [\[621\]](#)